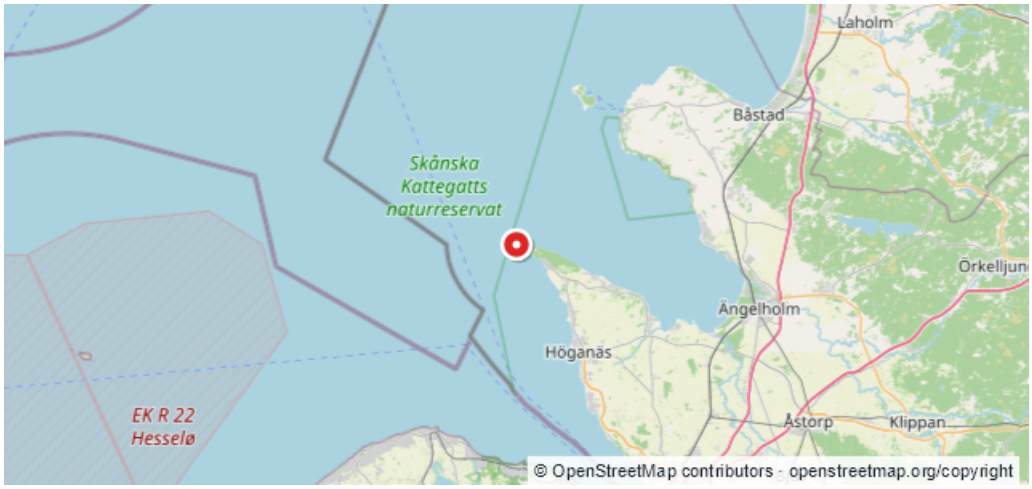
Kullen Fyr

ID: 2487 · Naturdyk
www.vragguiden.dk/vrag/2487

Position & Dybde



WGS84 · Beregnet WGS84-visning
56:18,164N 12:26,729E

ED50
56:18,20N 12:26,80E

Dybde (top)	Dybde (bund)
Ukendt	**25 m**
Stævnretning	Afstand til kyst
Ukendt	**0,0 km**

Beskrivelse

Der findes under dykkersteds "rekorden" KULLEN, en stor artikel fra DYK nr. 6-98 om dykning ved Kullen. Kilde: $.Marek Cuhra, Aquarius Kbh. Der findes mange dejlige dykkersteder i vore farvande, og et af de umiddel- bart tilgængelige for os, er det svenske klippemassiv Kullen, som markerer overgangen imellem det nordlige Øresund og Kattegat. Der bliver dykket meget ved Kullen, både svenske og danske dykkere valfarter dertil, og området er faktisk en slags begreb i dykkerkredse. Man kan dykke ved kullen på forskellige måder. Vil man dykke ved områderne Ablahamn, Blåmal eller Ransvik, kan man med fordel vade direkte ud fra strandbredden, men skal man dykke ved fyrtårnet på Kullens spids, kræver det gummibåd eller kutter. De mest ihærdige kunne måske fristes til at svømme ud fra land, hvilket dog ikke kan anbefales. For det første er det en relativt lang svømmetur, og for det næste kan det nemt ende galt, da netop Kullens spids ofte omskylles af en stærk vandstrøm. Her havde dykkedybden været op til 25 meter, hvilket vil sige et godt stykke under springlaget, nede i det grumsede mørke Kattegatvand som igennem de tre danske bælter strømmer sydpå, ind i <stersøen. Bælterne og deres omgivende farvand er ganske specielle, idet de danner tærskel og overgang imellem Kattegat og <stersøen. Da Kattegatvandet er salt og tungt, og <stersøvandet brakt og let, ligger de to vandmasser i adskilte lag, som olien og eddiken i en salatdressing. Det tunge Kattegatvand er oftest fyldt med opslemmet materiale af forskellig art, hvorfor man som dykker tit kan opleve et pludseligt fald i sigtbarheden, når man på vej ned ad bundtovet gennembryder skillefladen imellem de to vandmasser. Dette havde også været tilfældet under vore foregående vragdyk, hvor vi grundet de dårlige sigtforhold, havde lidt svært ved at finde hovede og hale i de dynger af rustent jern, som vi famlede os rundt på. Det var derfor en meget anderledes oplevelse at slutte dagen af med et pragtfuldt dyk i det krystalklare overfladevand ved Kullen Fyr. Dykkerskibet sejlede os ind til kysten et lille stykke syd for den lille halvø som det mindste af fyrtårnene står på, her sprang vi i vandet parvis, med en lang line til overfladebøje koblet til mellemlinen. Af sikkerhedshen- syn dykkede kun ?t par ad gangen, hvilket gjorde det til en en lidt omstændig proces - især for

skipperen som med dykkerskibet fulgte overfladebøjen og dykkerne rundt omklipperne, - men det var bestemt besværet værd! Dykket var planlagt til maksimum 18 meter, hvorfor vi fra stedet hvor vi var dumpet i søen straks gik ned på omkring 15 meter, og i denne dybde satte en kompaskurs østover ind mod kysten. Svømningen foregik frit i vandmasserne, hvor vi godt nok kunne s? overfladen, men ikke havbunden. For den desillusionerede læser som måske overvejer at droppe dykningen til fordel for golfbanen eller den lokale fodboldklub, må jeg skyndsomst tilføje at dykning faktisk er besværet værd - en enkelt gang imellem! - Som den her dag i oktober, da vi efter et par minutters svømning ud for Kullen fik den svenske granit indenfor synsvidde og hang d?r som to gummifrøer og gloede betaget på de enorme sorte klipper der brød det jadegrønne vand. Titusindvis af hvide og glasklare søpunge dannede bølgende tæpper på de lodrette klippe- vægge, som flokke af små dovne vandmænd svævede forbi med vandstrømmen. Tangskovenes store brunalger svajer og bølger med strøm og dønninger, så man knap ved om det er tangen eller klipperne som danser rundt. Og så lyset. Et meget specielt mørkegrønt skær, gennembrudt af tusinder af små skarpe stråler, fra den sol som er ved at gå ned bag horisonten. Små lysglimt, som får de gennemsigtige søpunge til at lyse på en måde, så man får lyst til lige at prøve at røre ved dem en enkelt gang... Mens vi hænger der, og med vandstrømmen følger vandmændene på deres færd imellem klipperne, går solen ned. Mørket kommer nu snigende op fra dybet, lægger sig imellem tangskovens planter og omslutter os. Vi tænder lygterne og ser pludseligt farvestrålende klatter af røde, orange og gule havdyr imellem tangplanternes stængler. Det er svampe, søannemoner og forskellige polypdyr, som har bosat sig imellem algerne. Disse dyr kæmper med algerne om fodfæstet på den svenske granit, en kamp som går hen i tavs ubemærkethed, men i grusomhed nærmer sig menneskers krige. Nogle af dyrene bruger giftige kampstoffer, eller lammende tentakler med giftharpuner, - andre dyr lægger sig som kvælende dyner over hinanden og udskiller svidende og ætsende affaldsstoffer - "de pisser simpelthen syre ned ad hinanden". Algerne er ikke stort bedre. For eksempel har de skorpedannende rødalger overfladen dækket af små katapultsæder, så larver fra rurer og børsteorme, der prøver at sætte sig fast på algerne, pludselig slynges tilbage ud i vandstrømmen sammen med en flage af plantens overflade. Sådan kan man pludselig blive opslugt af de små havbiologiske mærkværdig- heder som omgiver os under vores dykninger, - og de er overalt hvor vi dykker. Prøv bare næste gang du dykker, at stikke hånden op foran masken og fokusere på en fingerspids, - flyt så blikket en smule og du vil se et mylder af de milimeterstore gopler og krebsdyr som udgør verdenshavenes levende suppe. Man kan blive meget overrasket over pludselig at se alt det man ellers ser igennem. Selv havbiologer kender kun en brøkdel af den undervandsverden som vi færdes i når vi dykker, og man behøver jo ikke nogen specialistviden for at over- raskes og glædes over denne havenes fantastiske verden af farver og former. Strømmen har ført os til Kullens nordside, vi svømmer mod overfladen, puster vestene op og vinker et OK til kutterens besætning. Vi bliver samlet op, og næste hold er klar til en tur n?d i den mørkegrønne verden omkring Kullens klippevægge. (c)Rettet den 04/10-1998. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo Dato: Ukendt